

ikke igen bliver en Isvinter, at Lodsernes Fortjeneste ikke bliver større i andet Halvaar end i første Halvaar. Maa man vil deraf se, at Lodsjerne ville daarligere stillede, hvis man gennemførelse Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og Indtægterne for Lodsferierne i Helsingør, og ganske sikkert ogsaa for Dragør's Vedkommende, ville uden Tvivl blive ved at dale, saa at selv de bedst lønede Lodsjer ikke ville komme paa en Løn, der kan kaldes anstændig i Forhold til det ansvarfulde Arbejde, de have. Naar nu ikke en Gang de bedst lønede Lodsjer kunne faa en anstændig Løn, og der nu skal fastsættes fire Lønningsklasser, tror jeg vi kunne sige, at de daarligt lønede ganske sikkert ville komme til at lide Nød, naar de skulle ernære en Familie af den Lønning, der kan blive til dem efter det forelagte Lovforslag. Sagen er nemlig den, at Lodsindtægterne i Dresund stadig gaa ned og sikkert ville blive ved at gaa ned. Hvad er det, der bevirker det? Ja, til at begynde med var det Konkurrencen fra svensk Side. De svenske Lodsjer konkurrerede med Dresunds Lodsjer, i Begyndelsen af Halvfjerdsjerne var der en stærk Krig om det Spørgsmaal. Den førte endelig til en Ordning, saaledes at man nu gensidig, i alt Fald i den nordlige Del af Dresund, finder sig i hinandens Tilstedeværelse, men det har samtidig ført til, at Lodsjerne i Helsingør, der jo tidligere vare overordentlig godt stillede, derved bleve stillede ringere, fordi den svenske Konkurrence tvang dem til at tage Hensyn til Svenskerne i Henseende til Betalingen, og i øvrigt jo gjorde, at man fik den bekendte Konvention, hvidrefter det Lodsferi, der har det største Overflod, skal aflevere en Del af det til det andet. Dernæst havde Dampskibene, som det ogsaa er nævnt i Marineministerens Forslag, haft en ikke ringe Del i, at Lodsindtægterne ere gaaede ned. Det er et langt ringere Antal Skibe, der passere Sundet nu end tidligere, og da Sejlskibene maafe i højere Grad trænge til Lods end Dampskibene, have de sidstes forøgede Antal ogsaa bevirket, at Trangen til Lods er mindre nu end tidligere. Endvidere kommer endnu den ogsaa i Lovforslaget nævnte bedre Afmærkning og Belysning af Farvandet i Betragtning, og særlig hører man, at Skipperne nu regne med Middelsgrundsfortet, ikke fordi Fyret er kommet der, — det kommer der forhaabentlig nok — men fordi de derved have et ganske udmærket Sørmærke, som de kunne regne med om Dagen; og som de omtrent kunne se oppe fra Helsingør. Endvidere har Nordøstfjorskanalen gjort sit, thi det er faktisk, at Skibe, som før ere gaaede gennem Dresund, og som have

taget Lods der, nu benytte den kortere Vej gennem Kanalen, hvad der jo berøver Helsingørs eller maafe Kullens Lodsferi en Del af de Indtægter, de have haft før, i hvert Fald virker det saaledes paa begge Steder. Endvidere er der mange Dampskibsselskaber, som nu fordre, at deres Skipperne skulle være saa kendte med Dresund, at de ikke tage Lods derigennem, og der er paa denne Maade gaaet saa mange Selskaber bort, at det nu staar saaledes, at hvis et eneste Selskab gaar bort til, saa er Lodsferiet i Dresund, i ethvert Fald for Helsingørs Vedkommende, ødelagt. Der er et eneste Dampskibsselskab, som nu giver Helsingørs Lodsferi sin Hovedfortjeneste, det er den bekendte Wilsonske Linie, hvis Skibe høre hjemme i Hull. Hvis dette Reberi en Køn Dag forlanger af sine Skibsførere, at de skulle sejle deres Skibe gennem Dresund uden at tage Lods, vil Hovedfortjenesten for Helsingørs Lodsferi pludselig være borte. Som Marsag til, at Skibene i mindre Grad ville tage Lods i Helsingør end tidligere, kan man maafe ogsaa nævne den ny Lodsdamper, som blev bevilget Kjøbenhavn's Lodsferi i Fjor. Dette Skib kan faa sin Del i, at det vil blive daarligere — ikke at det er, men at det vil blive — idet Skipperne, naar de komme til Helsingør, ikke behøve at tage Lods der. Naar de kunne stole paa, at Kjøbenhavn's Lodsdamper vil møde dem et lille Stykke oppe i Sundet og altsaa klare de værste Steder for dem, tage de ikke Lods i Helsingør, fordi Udgiften der vil blive højere, end naar de kun benytte Kjøbenhavn's Lodsferi for at komme ind. Og saa det vil bevirke, at Lodsfortjenesten ved Helsingør vil blive mindre end tidligere. Jeg skal ikke nævne flere Ting, som ogsaa ville bevirke, at Lodsfortjenesten ved Helsingør bliver mindre, skønt der kunde være Anledning dertil; jeg antager, at de saa Eksempler, jeg har nævnt, ville være tilstrækkelige. Det høje Ting vil se, at det kan berygtes, at Lodsfortjenesten hyderligere vil gaa ned, saaledes at Indtægten vil blive endnu mindre end det, jeg har nævnt som den sandsynlige Indtægt for 1896. Og hvad vil saa blive Følgen? Følgen vil blive den, at vi ikke saa de dygtigste Folk til at søge Pladsen som Lodsjer, hvad vi dog gerne skulde have, fordi de kunne indse, at hvis de søge saadanne Pladser, ville de og deres Familie komme til at lide Nød, og det ville de dog helst undgaa. Vi saa da kun anden og tredje Klasse's Folk til at søge Lodspladserne, og det tror jeg ikke vilde være heldigt. Naar vi se paa, hvorledes Forslaget er blevet modtaget — jeg skal ikke komme ind paa Skillingen i Dragør Lodsferi, jeg kender kun